

Phải tìm trong dân chứ!

Trên đường đi chiến dịch, đến một con suối nước sâu, chảy xiết... mấy chiến sĩ rất lo. Việc thì gấp làm sao bây giờ? Giá chỉ mấy anh em thì lội ào sang, chẳng ngại. Nhưng Bác Hồ? “Làm sao để đảm bảo cho Bác sang được an toàn?”

Anh em chia nhau xuống dò từng khúc suối xem mực nước nông, sâu, rồi bàn bạc sôi nổi. Có người nói: “Bảy người dàn hàng dọc cho Bác vịn mà sang”. Người khác bảo: “Đi kiếm dây rừng dăng qua suối để Bác qua”. Có anh hăng hái: “Để tớ công Bác sang”. Lại có anh ngần ngại: “Ta nghỉ lại một hai giờ, chờ nước rút bớt hãy qua”.

Giữa lúc đo thì Bác Hồ đi tới. Thấy thế, Bác nói:

- Các chú đã tìm hết lối sang suối chưa?

- Thưa Bác, chúng cháu tìm kĩ rồi, xem chừng chỗ này nông hơn, đá nhỏ, và nước không chảy xiết lắm.

Bác đứng nhìn bao quát quanh đó một lúc, rồi hỏi:

- Thế các chú chỉ tìm ở bờ nước thôi à?

Nghe hỏi, anh em đều ngạc nhiên: Tìm lối sang suối không tìm ở bờ nước thì tìm ở đâu? An em liền thưa:

- Thưa Bác, vâng ạ.

Bác cười:

- Phải tìm trong dân chứ!

Rồi Bác giải thích: ở đây, hai bên bờ suối đều có ruộng nương của đồng bào, chẳng lẽ những ngày nước lũ, đồng bào lại không đi ruộng đi nương? Chỉ tìm lối sang ở bờ nước là không biết dựa vào dân.

Cả bảy chiến sĩ lúc đó mới vỡ lẽ. Một anh liền chạy đến cái bản ở cách đó không xa. Lát sau, anh chạy trở về, kêu to:

- Có cầu, có cầu!

Cả đoàn đi ngược theo dòng suối một quãng thì quả thấy một chiếc cầu tre rất chắc chắn gác qua ngọn cây hai bên bờ suối.